

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2014. gada 15. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļu, kurus dalībvalsts ir iekasējusi, pārkāpjot Savienības tiesības, atmaksāšana

Lieta C-331/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunalul Sibiu* (Rumānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 30. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 18. jūnijā, tiesvedībā

Ilie Nicolae Nicula

pret

Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu ,

Administrația Fondului pentru Mediu .

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*], K. Vajda [*C. Vajda*] un S. Rodins [*S. Rodin*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], J. Malenovskis [*J. Malenovsky*], E. Levits, E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*],

ģenerālvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretāre L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 25. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *I. N. Nicula* vārdā – *D. Târșia*, advokāts,

— Rumānijas valdības vārdā – *R. Radu* un *V. Angelescu*, kā arī *A.-L. Crișan*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *R. Lyal* un *G.-D. Bălan*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2014. gada 15. maija tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – rumāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LES 6. pantu, LESD 110. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17., 20. un 21. pantu, kā arī tiesiskās noteiktības un *non reformatio in pejus* principus.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *I. N. Nicula* un *Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu* (Sibiu publisko finanšu administrācija), kā arī *Administrația Fondului pentru Mediu* (Vides fonda administrācija) par šo pēdējo minēto iestāžu atteikumu apmierināt viņa prasību atmaksāt piesārņojuma nodokli par mehāniskajiem transportlīdzekļiem (turpmāk tekstā – “piesārņojuma nodoklis”), kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Ar steidzamības kārtā pieņemto valdības 2008. gada 21. aprīļa Rikojumu Nr. 50/2008, ar kuru tiek noteikts mehānisko transportlīdzekļu piesārņojuma nodoklis (*Ordonanță de Urgență a Guvernului* Nr. 50/2008 *pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule*; 2008. gada 25. aprīļa *Monitorul Oficial al României*, I sadaļa, Nr. 327; turpmāk tekstā – “OUG Nr. 50/2008”), kas stājās spēkā 2008. gada 1. jūlijā, tika ieviests piesārņojuma nodoklis M1 līdz M3 un N1 līdz N3 kategoriju transportlīdzekļiem. Šis nodoklis tostarp bija jāmaksā, pirmo reizi reģistrējot mehānisko transportlīdzekli Rumānijā.
- 4 OUG Nr. 50/2008 ir ticis vairākkārt grozīts, pirms tas tika atcelts ar 2012. gada 6. janvāra Likumu Nr. 9/2012 par mehānisko transportlīdzekļu piesārņojošo emisiju nodokli (*Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule*; 2012. gada 10. janvāra *Monitorul Oficial al României*, I sadaļa, Nr. 17; turpmāk tekstā – “Likums Nr. 9/2012”), kas stājās spēkā 2012. gada 13. janvārī.
- 5 Saskaņā ar Likuma Nr. 9/2012 4. pantu pienākums nomaksāt nodokli par mehānisko transportlīdzekļu piesārņojošām emisijām radās, ne tikai pirmo reizi reģistrējot transportlīdzekli Rumānijā, bet noteiktos apstākļos arī pirmo reizi Rumānijā reģistrējot īpašumtiesības uz lietotu transportlīdzekli.
- 6 Tomēr ar steidzamības kārtā pieņemto valdības 2012. gada 30. janvāra Rikojumu Nr. 1/2012 par dažu Likuma Nr. 9/2012 par mehānisko transportlīdzekļu piesārņojošo emisiju nodokli tiesību normu piemērošanas apturēšanu un nodokļa atmaksāšanu atbilstoši šī likuma 4. panta 2. punktam (*Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din lege*; 2012. gada 31. janvāra *Monitorul Oficial al României*, I sadaļa, Nr. 79), kas stājās spēkā 2012. gada 31. janvārī, nodokļa par mehānisko transportlīdzekļu piesārņojošām emisijām piemērošana, pirmo reizi Rumānijā reģistrējot īpašumtiesības uz lietotu transportlīdzekli, tika apturēta līdz 2013. gada 1. janvārim.
- 7 2013. gada 15. martā stājās spēkā 2013. gada 19. februāra steidzamības kārtā pieņemtais valdības Rikojums Nr. 9/2013 par vides zīmognodevu mehāniskajiem transportlīdzekļiem (*Ordonanța de urgență nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule*; 2013. gada 4. marta *Monitorul Oficial al României*, I sadaļa, Nr. 119; turpmāk tekstā – “OUG Nr. 9/2013”), ar ko tika atcelts Likums Nr. 9/2012.

8 Saskaņā ar *OUG* Nr. 9/2013 4. pantu:

“[Vides] zīmognodeva [par mehāniskajiem transportlīdzekļiem; turpmāk tekstā – “vides zīmognodeva”] ir jāmaksā vienu reizi šādi:

- a) kompetentās iestādes reģistros reģistrējot pirmā īpašnieka Rumānijā īpašuma tiesību iegūšanu uz transportlīdzekli un piešķirot reģistrācijas apliecību un reģistrācijas numuru;
- b) atkārtoti iekļaujot transportlīdzekli valstī reģistrēto mehānisko transportlīdzekļu skaitā, gadījumā, kad, to izslēdzot no valstī reģistrēto mehānisko transportlīdzekļu skaita, īpašniekam tikusi atlīdzināta [vides] zīmognodevas atlikusī vērtība [..];
- c) tāda lietota transportlīdzekļa īpašumtiesību pārreģistrācijas brīdī, par kuru nav ticis samaksāts nedz īpašais nodoklis, kas attiecas uz vieglajām automašīnām un mehāniskajiem transportlīdzekļiem, nedz [piesārņojuma nodoklis], nedz arī nodoklis par transportlīdzekļu piesārņojošo vielu emisiju atbilstoši to reģistrācijas brīdī spēkā esošajiem tiesību aktiem;
- d) tāda lietota transportlīdzekļa īpašumtiesību pārreģistrācijas brīdī, attiecībā uz kuru pastāv tiesas rīkojums atmaksāt nodokli vai reģistrēt, nemaksājot īpašo nodokli, kas attiecas uz vieglajām automašīnām un mehāniskajiem transportlīdzekļiem, [piesārņojuma nodokli] vai nodokli par transportlīdzekļu piesārņojošo vielu emisiju.”

9 *OUG* Nr. 9/2013 12. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“(1) Gadījumā, kad samaksātais īpašais nodoklis, kas attiecas uz vieglajām automašīnām un mehāniskajiem transportlīdzekļiem, [piesārņojuma nodoklis] vai arī nodoklis par transportlīdzekļu piesārņojošo vielu emisiju ir lielāks nekā zīmognodeva, kas izriet no šo tiesību normu par vides zīmognodevu piemērošanas, ko aprēķina [RON (Rumānijas lejās)] saskaņā ar lietota transportlīdzekļa reģistrācijas vai īpašumtiesību uz to pārreģistrācijas brīdī spēkā esošo likmi, starpību veidojošo summu var atlīdzināt tikai tai personai, kurai ir šī nodokļa samaksas pienākums, atbilstoši šā steidzamības kārtā pieņemtā rīkojuma īstenošanas metodoloģiskajā kārtībā paredzētajai procedūrai. Atmaksājamo starpību aprēķina pēc formulas, kas ir paredzēta šajā steidzamības kārtā pieņemtajā rīkojumā, izmantojot informāciju, kas tikusi ņemta vērā šī lietotā transportlīdzekļa reģistrācijas vai īpašumtiesību uz to pārreģistrācijas brīdī.

(2) Summu, kas ir starpība starp nodokļu maksātāja samaksāto īpašo nodokli, kas attiecas uz vieglajām automašīnām un mehāniskajiem transportlīdzekļiem, [piesārņojuma nodokli] vai nodokli par transportlīdzekļu piesārņojošo vielu emisiju, no vienas puses, un summu, kas ir aprēķināta kā [vides zīmognodeva], no otras puses, atlīdzina [2003. gada 24. decembra steidzamības kārtā pieņemtajā] valdības rīkojumā [Nr. 92 par nodokļu uzlikšanas procedūras kodeksu (*Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală*; 2003. gada 29. decembra *Monitorul Oficial al României*, I sadaļa, Nr. 941)], kas ir ticis publicēts atkārtoti un vēlāk ticis grozīts un papildināts, paredzētajā noilguma termiņā atbilstoši šī steidzamības kārtā pieņemtā rīkojuma īstenošanas metodoloģiskajā kārtībā paredzētajai procedūrai.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10 2009. gadā *I. N. Nicula*, Rumānijas pilsonis ar dzīvesvietu Rumānijā, iegādājās lietotu mehānisku transportlīdzekli, kas pirmo reizi bija reģistrēts Vācijā. Lai šādu transportlīdzekli reģistrētu Rumānijā, viņam atbilstoši *OUG* Nr. 50/2008 4. pantam bija jāsamaksā piesārņojuma nodoklis RON 5153 apmērā.

- 11 Ar 2012. gada 3. maija spriedumu *Tribunalul Sibiu* apmierināja tajā *I. N. Nicula* celto prasību pret *Administrația Fondului pentru Mediu*, proti, piesārņojuma nodokļa saņēmēju, un piesprieda šai administrācijai atmaksāt šo nodokli, jo tas ticis noteikts, pārkāpjot LESD 110. pantu, kā Tiesa to ir interpretējusi spriedumā *Tatu* (C-402/09, EU:C:2011:219). Tomēr šī tiesa noraidīja prasību daļā, kas bija vērsta pret *Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu*, proti, minētā nodokļa iekasētāju.
- 12 Pēc apelācijas sūdzības par šo spriedumu iesniegšanas *Curtea de Apel Alba Iulia* [Albas Julijas apelācijas tiesa], šī tiesa 2013. gada 25. janvārī atcēla šo spriedumu un nosūtīja lietu pirmās instances tiesai jauna sprieduma taisīšanai, attiecībā uz jauno nolēmumu šajā lietā norādot, ka šāda veida strīdos prasības atmaksāt nodokli, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, “pasīvais subjekts” ir ne tikai nodokļa saņēmējs, bet arī tā iekasētājs.
- 13 *OUG* Nr. 9/2013 stājās spēkā 2013. gada 15. martā, t.i., pēc lietas nosūtīšanas atpakaļ *Tribunalul Sibiu*. Minētā tiesa skaidro, ka atbilstoši šim normatīvajam aktam jau samaksātais piesārņojuma nodoklis var tikt atmaksāts tikai tad, ja tas ir lielāks nekā vides zīmognodeva, jo atmaksa ir paredzēta tikai ierobežotā apmērā, kas atbilst tikai šai eventuālajai starpībai.
- 14 *I. N. Nicula* konkrētajā situācijā, piemērojot *OUG* Nr. 9/2013, vides zīmognodevas apmērs par attiecīgo transportlīdzekli tika noteikts RON 8126,44 apmērā, bet iepriekš piesārņojuma nodoklis tika samaksāts RON 5153 apmērā. *Tribunalul Sibiu* uzskata, ka prasītājs pamatlietā kļūdaini apgalvo, ka vides zīmognodevas ekvivalentā vērtība par viņa transportlīdzekli ir tikai RON 3779,74, jo saskaņā ar minētā *OUG* 12. panta 1. punkta otro teikumu atmaksājamo starpību aprēķina pēc formulas, kas ir paredzēta šajā rīkojumā, izmantojot transportlīdzekļa reģistrācijas Rumānijā brīdī vērā ņemto informāciju, nevis pašreizējo informāciju.
- 15 Tādējādi iesniedzējtiesa uzskata, ka, piemērojot *OUG* Nr. 9/2013, *I. N. Nicula* nav tiesību saņemt piesārņojuma nodokļa un ar to saistīto procentu atmaksu, jo, tā kā vides zīmognodevas vērtība ir lielāka nekā reģistrējot savu transportlīdzekli samaksātais piesārņojuma nodoklis, nodokļu un vides iestādes atbilstošo summu jau ir ieturējušas kā vides zīmognodevu.
- 16 Šādos apstākļos *Tribunalul Sibiu* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:
- “Vai [LES 6. pants], Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17., 20. un 21. pants, LESD 110. pants, kā arī tiesiskās noteiktības un *non reformatio in pejus* principi, kas izriet no [Savienības] tiesībām un Tiesas judikatūras [spriedumi *Belbouab*, 10/78, EU:C:1978:181, un *Belgocodex*, C-381/97, EU:C:1998:589], var tikt interpretēti tādējādi, ka tiem pretrunā ir tādas tiesību normas kā [*OUG* Nr. 9/2013 tiesību normas?”
- 17 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 16. panta trešajai daļai Rumānijas valdība lūdza, lai šo lietu izskatītu Tiesas virspalāta.

Par prejudiciālo jautājumu

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 18 Rumānijas valdība uzskata, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams. Šajā ziņā tā apgalvo, pirmkārt, ka iesniedzējtiesas minētā valsts tiesību norma, proti, *OUG* Nr. 9/2013 12. pants, reglamentē nodokļu atmaksas administratīvo un ārpustiesas procesu, tādēļ šajā tiesiskajā regulējumā neesot noteikti interpretācijas ierobežojumi tiesām, kurās ir iesniegtas prasības par tādu nodokļu

atmaksāšanu, kas iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības, kā pamatlietā. Līdz ar to iesniedzējtiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka minētā tiesību norma traucē uzdot atmaksāt visu summu, ko *I. N. Nicula* ir samaksājis kā piesārņojuma nodokli.

- 19 Otrkārt, Rumānijas valdība apgalvo, ka *OUG* Nr. 9/2013 katrā ziņā nav piemērojams pamatlietā, jo tas nebija spēkā dienā, kad *I. N. Nicula* samaksāja piesārņojuma nodokli.
- 20 Minēto iemeslu dēļ Rumānijas valdība uzskata, ka atbilde uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu nav lietderīga strīda pamatlietā izšķiršanai un ka tādēļ lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jānoraida kā nepieņemams.
- 21 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā noteiktās procedūras ietvaros tikai valsts tiesa, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, var izvērtēt, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai šī tiesa varētu pieņemt nolēmumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi. Līdz ar to gadījumā, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (šajā ziņā skat. spriedumus *Gouvernement de la Communauté française un Gouvernement wallon*, C-212/06, EU:C:2008:178, 28. punkts; *Zurita García* un *Choque Cabrera*, C-261/08 un C-348/08, EU:C:2009:648, 34. punkts, kā arī *Filipiak*, C-314/08, EU:C:2009:719, 40. punkts).
- 22 Tomēr Tiesa ir arī nospriedusi, ka ārkārtas apstākļos tai ir jāpārbauda apstākļi, kādos valsts tiesa tai ir iesniegusi lietu, lai pārliecinātos par savu kompetenci (šajā ziņā skat. spriedumu *Filipiak*, EU:C:2009:719, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 23 Šajā saistībā ir jānorāda, ka atteikums lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu ir iespējams tikai tad, ja acīmredzami ir skaidrs, ka prasītajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar realitāti vai pamatlietas priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesas rīcībā nav tādu vajadzīgo faktisko un tiesību apstākļu, lai varētu sniegt noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums *Zurita García* un *Choque Cabrera*, EU:C:2009:648, 35. punkts).
- 24 Šajā lietā Tiesa, piemērojot sava Reglamenta 101. panta 1. punktu, ir lūgusi iesniedzējtiesu norādīt, vai, ņemot vērā tajā norisošās tiesvedības būtību, *OUG* Nr. 9/2013 12. pants ir piemērojams pamatlietā. Ar savu atbildi, kas Tiesas kancelejā iesniegta 2014. gada 13. martā, šī pati tiesa ir apstiprinājusi, ka šis pants ir materiālā tiesību norma, kas ir piemērojama pamatlietā, lai no jauna izskatītu lietu, kas tai ir nosūtīta atpakaļ. Minētā tiesa uzskata, ka minētajā 12. panta 1. punktā paredzētais noteikums ir nepārprotams un ka tajā tiesības uz pirms vides zīmognodevas ieviešanas samaksātā nodokļa atmaksu ir attiecinātas tikai uz gadījumu, kurā tā vērtība pārsniedz šīs zīmognodevas, kas ieviesta ar *OUG* Nr. 9/2013, summu.
- 25 Šādos apstākļos ir jāatzīst, ka Tiesas atbilde uz jautājumu par interpretāciju, ko lūgusi iesniedzējtiesa, tai ir lietderīga, lai spriestu par attiecīgā valsts tiesiskā regulējuma pamatlietā saderību ar Savienības tiesībām, un tādēļ Rumānijas valdības izvirzītie argumenti par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu apgalvoto nepieņemamību ir jānoraida un tātad uz šo jautājumu ir jāatbild.

Par lietas būtību

- 26 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā tāda nodokļa atmaksas sistēma, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, par kādu ir runa pamatlietā.

- 27 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka tiesības uz nodokļu, kas dalībvalstī iekasēti pretēji Savienības tiesībām, atmaksu ir šādus nodokļus aizliedzošās Savienības tiesību normās, kā tās ir interpretējusi Tiesa, personām paredzēto tiesību sekas un papildinājums. Dalībvalstīm tāpēc principā ir jāatmaksā nodokļi, kas iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības (spriedumi *Littlewoods Retail* u.c., C-591/10, EU:C:2012:478, 24. punkts, kā arī *Irimie*, C-565/11, EU:C:2013:250, 20. punkts).
- 28 Turklāt Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ja dalībvalsts ir iekasējusi nodokļus, pārkāpjot Savienības tiesību normas, attiecīgajām personām ir tiesības ne tikai uz nepamatoti iekasētā nodokļa atmaksu, bet arī uz šajā valstī tiešā sakarā ar šo nodokli samaksāto summu vai tās ieturēto summu atmaksu (šajā ziņā skat. spriedumus *Littlewoods Retail* u.c., EU:C:2012:478, 25. punkts, kā arī *Irimie*, EU:C:2013:250, 21. punkts).
- 29 Dalībvalstu pienākuma kompensēt kopā ar procentiem tās nodokļu summas, kas iekasētas, pārkāpjot Savienības tiesības, princips izriet no šīm pēdējām minētajām tiesībām (spriedumi *Littlewoods Retail* u.c., EU:C:2012:478, 26. punkts, kā arī *Irimie*, EU:C:2013:250, 22. punkts).
- 30 Šajā lietā uzreiz ir jānorāda, ka no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu skaidri neizriet, kura ir *OUG* redakcija, pamatojoties uz kuru piesārņojuma nodoklis tika piemērots *I. N. Nicula* dienā, kad viņa transportlīdzeklis tika reģistrēts Rumānijā. Tomēr Tiesa jau ir nospriedusi, ka LESD 110. pantam ir pretrunā tāds nodoklis kā piesārņojuma nodoklis, kas ieviests ar *OUG* Nr. 50/2008 – gan tā sākotnējā redakcijā, gan redakcijā ar grozījumiem (šajā ziņā skat. spriedumus *Tatu*, EU:C:2011:219, 58. un 61. punkts, kā arī *Nisipeanu*, C-263/10, EU:C:2011:466, 27. un 29. punkts).
- 31 Proti, Tiesa ir konstatējusi, ka *OUG* Nr. 50/2008 noteikumu – lai arī kāda būtu [piemērojamā] redakcija – piemērošanas sekas bija tādas, ka importētie lietotie transportlīdzekļi, kam ir raksturīgs liels vecums un nolietojums, tika aplikti ar nodokli, kas varēja sasniegt 30 % no to tirgus vērtības, bet transportlīdzekļiem, kas tika pārdoti valsts lietotu transportlīdzekļu tirgū un kuri tādējādi bija līdzīgas valsts preces LESD 110. panta izpratnē, netika uzlikts šāds nodokļu slogs. Tiesa no minētā secināja, ka šādu pasākumu dēļ citās dalībvalstīs nopirkto lietotu transportlīdzekļu laišana apgrozībā ir padarīta neizdevīga, bet šādu atturošu seku nav pircējiem, kas vēlas pirkt tāda paša vecuma un nolietojuma lietotus transportlīdzekļus valsts tirgū (šajā ziņā skat. spriedumus *Tatu*, EU:C:2011:219, 55., 58. un 61. punkts, kā arī *Nisipeanu*, EU:C:2011:466, 26., 27. un 29. punkts).
- 32 Pēc spriedumiem *Tatu* (EU:C:2011:219) un *Nisipeanu* (EU:C:2011:466) Rumānija pieņēma *OUG* Nr. 9/2013, kurā ir ieviests jauns nodoklis par mehāniskajiem transportlīdzekļiem, proti, vides zīmognodeva. Atbilstoši minētā rīkojuma 4. pantam pienākums samaksāt vides zīmognodevu rodas, pirmo reizi reģistrējot mehānisko transportlīdzekli Rumānijā vai to atkārtoti iekļaujot valstī reģistrēto mehānisko transportlīdzekļu skaitā, vai arī tāda lietota mehāniskā transportlīdzekļa īpašumtiesību pārreģistrēšanas brīdī, par kuru nekāds iepriekš spēkā esošs transportlīdzekļa nodoklis nav ticis samaksāts vai attiecībā uz kuru tiesa ir izdevusi rīkojumu atmaksāt šos nodokļus vai to reģistrēt, nemaksājot šo nodokli.
- 33 Kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu un iesniedzējtiesas atbildes uz Tiesas lūgumu sniegt paskaidrojumus, *OUG* Nr. 9/2013 12. pantā tāpat ir ieviesta nodokļa, kurš samaksāts tostarp atbilstoši *OUG* Nr. 50/2008 vai tā redakcijām ar grozījumiem, atmaksas sistēma, kas attiecīgajām personām ļauj atgūt iepriekš samaksāto nodokli, ja šā nodokļa summa pārsniedz vides zīmognodevas summu. Šī tiesa uzskata, ka, piemērojot minēto tiesību normu, tai nav iespējas atmaksāt *I. N. Nicula*, pirmkārt, summu, kas viņam bija jāsamaksā par piesārņojuma nodokli, un, otrkārt, ar to saistītos procentus.
- 34 Tādējādi ir jāizvērtē, vai šāda atmaksas, izmaksājot kompensāciju, sistēma attiecīgajām personām ļauj efektīvi īstenot savas tiesības uz nepamatoti samaksātā nodokļa atmaksu, kas tām ir atbilstoši Savienības tiesībām.

- 35 Šajā ziņā no *OUG* Nr. 9/2013 12. panta 1. punkta – atbilstoši iesniedzējtiesas interpretācijai – izriet, ka tāds piesārņojuma nodoklis par no citas dalībvalsts importētiem lietotiem transportlīdzekļiem, kas ticis iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, nodokļu maksātājam tiek atmaksāts tikai tad, ja tas ir lielāks par summu, kas maksājama par vides zīmognodevu, kura aprēķināta, pamatojoties uz informāciju, kas ņemta vērā dienā, kad importētais transportlīdzeklis ticis reģistrēts Rumānijā.
- 36 Līdz ar to, kā norādījusi Eiropas Komisija, no citas dalībvalsts importēta lietota transportlīdzekļa gadījumā tādas atmaksas sistēmas kā attiecīgā sistēma pamatlietā sekas ir tādas, ka pienākums atmaksāt piesārņojuma nodokli, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, tiek ierobežots vai – kā tas ir pamatlietā – tā pat vispār nav, un tādēļ diskriminācija, ko Tiesa ir konstatējusi spriedumos *Tatu* (EU:C:2011:219) un *Nisipeanu* (EU:C:2011:466), var saglabāties.
- 37 Turklāt minētās sistēmas dēļ valsts iestādes tiek atbrīvotas no pienākuma ņemt vērā nodokļa maksātāja intereses attiecībā uz laikposmu starp nepamatotu piesārņojuma nodokļa iekasēšanu un tā atmaksu, un tādēļ tā neatbilst šā sprieduma 29. punktā minētajai prasībai.
- 38 Šādos apstākļos ir jāatzīst, ka tāda atmaksas sistēma kā pamatlietā neļauj efektīvi īstenot attiecīgajām personām no Savienības tiesībām izrietošās tiesības uz tāda nodokļa atmaksu, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības.
- 39 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā tāda nodokļa, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, atmaksas sistēma kā pamatlietā.

Par Tiesas sprieduma iedarbības ierobežošanu laikā

- 40 Gadījumā, ja Tiesa nospriestu, ka Savienības tiesībām ir pretrunā tāds nodoklis kā vides zīmognodeva, kas ieviesta ar *OUG* Nr. 9/2013, Rumānijas valdība savos rakstveida apsvērumos ir lūgusi Tiesu ierobežot tās sprieduma iedarbību laikā.
- 41 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lūdzot Savienības tiesību interpretāciju, iesniedzējtiesa jautā Tiesai nevis par to, vai šai interpretācijai ir pretrunā tāds nodoklis kā vides zīmognodeva, bet tikai par to, vai šīm tiesībām ir pretrunā tāda sistēma kā tā, kas ieviesta ar *OUG* Nr. 9/2013 un kurā paredzēta atbilstoši *OUG* Nr. 50/2008 nepamatoti iekasētā nodokļa atmaksa.
- 42 Šādos apstākļos ir tikai jāprecizē, ka Rumānijas valdības izvirzītie argumenti par Tiesas sprieduma iedarbības ierobežošanu laikā attiecas uz gadījumiem, kas nav tie, par kuriem ir runa pamatlietā, un tādēļ nav jālemj par minētās valdības lūgumu, kura mērķis ir ierobežot laikā šā sprieduma iedarbību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 43 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā tāda nodokļa, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, atmaksas sistēma kā pamatlietā.

[Paraksti]